

Escala de colors

ACABEN D'ATERRAR A LES BOTIGUES. ELS 'PUMPS' CLÀSSICS EMETEN AQUESTA TEMPORADA ESCLATS DEL 'FASHION SYSTEM'. MIU MIU APOSTA PER LES BRILLANTORS EN UN VENTALL DE TONS (FÚCSIA, BLAU, ROSA I TARONJA) APTE PER A 'GLITTERS' D'ANADA I TORNADA. ¡UNA IDEA BRILLANT!

/La cita

“Ningú pot ser sensat amb l'estómac buit”

George Eliot. Pseudònim utilitzat per la novel·lista britànica Mary Anne Evans (1819-1880).

/Llibre

LES MEMÒRIES DEL PERFUM

Un article aparentment comú pot acompanyar la història cultural d'un segle i convertir-se en llegenda. Així ho recull la historiadora Tilar J. Mazzeo en un llibre editat per Indicios. L'autora del best-seller *The Widow Clicquot* revela la biografia no autoritzada d'aquest fosc objecte de desig. ¿Com era la relació entre Coco i el seu monstre? ¿Per què segueix sent el perfum més venut 100 anys després de la seva creació? Les respostes a *El secreto de Chanel núm. 5...*

/Passava per aquí

Per Bárbara Alpuente

CONFORMAR-SE

Una ja no sap si amb els anys és més sàvia o més beneïta... És clar que si jo mateixa no sóc capaç d'identificar si sóc més sàvia o més beneïta crec que la balança s'inclina cap a la segona opció (podeu defensar-me a l'adreça de correu d'aquesta revista). Sóc incapaç de discernir entre la ductilitat que t'ofereix l'experiència i la inèrcia vital. M'han dit tantes vegades que sóc massa exigent amb els homes que he arribat a preocupar-me. I ara temo caure en la inèrcia i creure'm que en realitat el que faig és adaptar-me a les circumstàncies en lloc de pretendre que els altres siguin com jo vull (és molt frustrant que els altres no siguin com jo vull). Com ja he dit jo sàviament alguna vegada, no sé si he elevat el meu esperit o si he abaixat el llistó. ¿Conformar-se o adaptar-se? Una vegada has assumit que l'home de la teva vida probablement no serà cap tio bo, passes als següents requisits, no sé si amb saviesa o amb resignació. «Potser no és tan guapo, però el físic no ho és tot». Fins aquí bé, encara que la cosa va degenerant: «D'acord que no està gaire equilibrat, ¿però qui ho està avui dia? Potser no és gaire llest, però segur que té un gran cor... Per què ens hauríem d'enganyar, tampoc és que sigui una gran persona, però mira, si té sentit de l'humor... Jo riure no ric, però on hi hagi la química... Bè, ¿on és la química? ¿Perquè aquí no! Bah, el sexe està sobrevalorat, ho sap tothom... Sí, té antecedents penals, però ell no volia, en tot cas la culpa la té la societat». Per això tinc els meus dubtes sobre si un acaba cedint per no estar sol o simplement traspassa la seva intransigència i acaba descobrint el costat ocult i a vegades màgic dels altres. ¿Però què busquem en la parella? ¿Quins altres estils de vida ens queden per descobrir? ¿Ens estem conformant amb aquest model o és realment el que necessitem? M'encantaria contestar a totes aquestes preguntes, però no podrà ser perquè se m'acaba l'espai... D'acord, també hi influeix que no sé les respostes. ¿Algun voluntari?

